

ЗАКОН ЗА МАРКИТЕ И ГЕОГРАФСКИТЕ ОЗНАЧЕНИЯ

Обн. ДВ. бр.81 от 14 Септември 1999г., попр. ДВ. бр.82 от 17 Септември 1999г., изм. ДВ. бр.28 от 1 Април 2005г., изм. ДВ. бр.43 от 20 Май 2005г., изм. ДВ. бр.94 от 25 Ноември 2005г., изм. ДВ. бр.105 от 29 Декември 2005г., изм. ДВ. бр.30 от 11 Април 2006г., изм. ДВ. бр.73 от 5 Септември 2006г., изм. ДВ. бр.96 от 28 Ноември 2006г., изм. ДВ. бр.59 от 20 Юли 2007г.

Глава първа. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Предмет

Чл. 1. Този закон урежда условията и реда за регистрация на марките и географските означения, правата, произтичащи от нея, и защитата на тези права.

Приложно поле

Чл. 2. (1) Разпоредбите на този закон се прилагат по отношение на български физически и юридически лица, както и по отношение на чуждестранни физически и юридически лица от държави, които участват в международни договори, по които Република България е страна.

(2) По отношение на чуждестранни физически и юридически лица от други държави този закон се прилага при условията на взаимност, която се преценява от Патентното ведомство.

Представителство

Чл. 3. (1) Всяко лице, което съгласно този закон има право да извършва действия пред Патентното ведомство, може да направи това лично или чрез местен представител по индустриална собственост.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Лицата по ал. 1, които нямат постоянен адрес или седалище в Република България, извършват действия пред Патентното ведомство чрез местен представител по индустриална собственост.

Такси

Чл. 4. (Доп. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г., изм. - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) Патентното ведомство събира такси за заявяване, приоритет, регистрация, издаване на свидетелства, ускоряване на експертизата по същество, подновяване на регистрацията, вписвания, поправка на грешки, обжалване на откази, отменяне и заличаване, продължаване на срокове, публикации на заявката, на регистрацията и на вписванията, подаване на заявка за международна регистрация, препращане на заявка за марка на Общността, искания за определяне на общоизвестност

на марки или на ползващи се с известност марки, публикация за определяне на марката като общоизвестна или ползваща се с известност, информация за заявена марка или географско означение, справки и извлечения от държавните регистри в размери, определени с тарифа, одобрена от Министерския съвет.

Държавен регистър на марките

Чл. 5. Държавният регистър на марките се поддържа от Патентното ведомство и съдържа данни за всички регистрирани марки и за всички последващи вписвания по отношение на тях.

Държавен регистър на общоизвестни марки и марки, ползващи се с известност

Чл. 5а. (Нов - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) Патентното ведомство поддържа регистър, в който се вписват данни за всички марки, които са определени като общоизвестни или ползващи се с известност на територията на Република България.

Държавен регистър на географските означения

Чл. 6. Държавният регистър на географските означения се поддържа от Патентното ведомство и съдържа данни за всички регистрирани географски означения, вписани ползватели и всички последващи промени по отношение на тях.

Достъп до държавните регистри

Чл. 7. (Доп. - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) Държавните регистри по чл. 5, 5а и 6 са публични. Всеки може да иска справка или извлечение от съдържанието им.

Досие

Чл. 8. (1) Патентното ведомство поддържа за всяка марка и географско означение досие, което включва цялата документация по регистрацията и последващите вписвания.

(2) Патентното ведомство предоставя на трети лица информация за заявена марка или географско означение с инструкция от председателя.

(3) Информацията по ал. 2 съдържа само тези данни, които се публикуват, ако марката или означението бъдат регистрирани.

Глава втора. МАРКИ

Раздел I. Регистрация

Определение

Чл. 9. (1) Марката е знак, който е способен да отличава стоките или услугите на едно лице от тези на други лица и може да бъде представен графично. Такива знаци могат да бъдат думи, включително имена на лица, букви, цифри, рисунки, фигури, формата на стоката или на нейната опаковка, комбинация от цветовете, звукови знаци или всякакви комбинации от такива знаци.

(2) Марка е търговска марка, марка за услуги, колективна марка и сертификатна марка.

Придобиване на право върху марка

Чл. 10. (1) Правото върху марка се придобива чрез регистрацията, считано от датата на подаване на заявката.

(2) Правото на регистрацията принадлежи на първия заявител.

(3) Правото върху марка е изключително право.

Абсолютни основания за отказ на регистрацията (Загл. изм. - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.)

Чл. 11. (1) Не се регистрира:

1. знак, който не е марка по смисъла на чл. 9, ал. 1;

2. (изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) марка, която няма отличителен характер;

3. (доп. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) марка, която се състои изключително от знаци или означения, станали обичайни в говоримия език или в установената търговска практика в Република България по отношение на заявените стоки или услуги;

4. (изм. и доп. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) марка, която се състои изключително от знаци или означения, които указват вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход, времето или метода на производство на стоките, начина на предоставяне на услугите или други характеристики на стоките или услугите;

5. знак, който се състои изключително от:

а) формата, която произтича от естеството на самата стока;

б) формата на стоката, която е необходима за постигане на технически резултат;

в) формата, която придава значителна стойност на стоката;

6. марка, която противоречи на общественения ред или на добрите нрави;

7. марка, която може да въведе в заблуждение потребителите относно естеството, качеството или географския произход на стоките или услугите;

8. (изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) марка, която се състои от или включва гербове, знамена или други символи, както и техни имитации на държави - членки на Парижката конвенция, както и гербове, знамена или други символи, съкращения или наименования на международни междуправителствени организации;

9. (доп. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) марка, която се състои от или включва официални знаци и клейма за контрол и гаранция, когато те са предназначени за означаване на идентични или сходни стоки;

10. (отм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.)

11. (изм. - ДВ, бр. 28 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 94 от 2005 г., в сила от 25.11.2005 г.) марка, която се състои от или включва наименованието или изображението на

исторически или културни паметници на Република България, определени от Министерството на културата;

12. (отм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.)

(2) Разпоредбите на ал. 1, т. 2, 3 и 4 не се прилагат, когато марката в резултат на употреба е придобила отличителност по отношение на стоките или услугите, за които е заявена.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Разпоредбите на ал. 1, т. 8, 9 и 11 не се прилагат при съгласие на съответния компетентен орган.

Относителни основания за отказ на регистрация (Загл. изм. - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.)

Чл. 12. (1) Не се регистрира марка, която:

1. е идентична на по-ранна марка, когато стоките или услугите на заявената и на по-ранната марка са идентични;

2. поради нейната идентичност или сходство с по-ранна марка и идентичността или сходството на стоките или услугите на двете марки съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване с по-ранната марка;

3. се състои от регистрирано географско означение или негови производни.

(2) По-ранна марка по смисъла на ал. 1 е:

1. регистрирана марка с по-ранна дата на подаване на заявката, съответно с по-ранен приоритет;

2. заявена марка с по-ранна дата на подаване на заявката, съответно с по-ранен приоритет, ако бъде регистрирана;

3. марка, която е общоизвестна на територията на Република България към датата на подаване на заявка за марка, съответно към датата на приоритета.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Не се регистрира марка, която е идентична или сходна на по-ранна марка и е предназначена за стоки и услуги, които не са идентични или сходни на тези, за които по-ранната марка е регистрирана, когато по-ранната марка се ползва с известност на територията на Република България и използването без основание на заявената марка би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или известността на по-ранната марка или би ги увредило.

(4) Разпоредбите на ал. 1, т. 2 и ал. 3 не се прилагат при съгласие на притежателя на по-ранната марка.

Раздел II.

Правни последици от регистрацията

Съдържание на изключителното право върху марка (Загл. изм. - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.)

Чл. 13. (1) Правото върху марка включва правото на притежателя ѝ да я използва, да се разпорежда с нея и да забрани на трети лица без негово съгласие да използват в търговската дейност знак, който:

1. е идентичен на марката за стоки или услуги, идентични на тези, за които

марката е регистрирана;

2. (доп. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) поради неговата идентичност или сходство с марката и идентичността или сходството на стоките или услугите на марката и знака съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване на знака с марката;

3. (изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) е идентичен или сходен на марката за стоки или услуги, които не са идентични или сходни на тези, за които марката е регистрирана, когато по-ранната марка се ползва с известност на територията на Република България и използването без основание на знака би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или известността на по-ранната марка или би ги увредило.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г., изм. - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) Използване в търговската дейност по смисъла на ал. 1 е:

1. поставянето на знака върху стоките или върху техните опаковки;

2. предлагането на стоките с този знак за продажба или пускането им на пазара, или съхраняването им с тези цели, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак;

3. вносът или износът на стоките с този знак;

4. използването на знака в търговски книжа и в реклами.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) Изключителното право има действие по отношение на трети добросъвестни лица от датата на публикацията на регистрацията.

Ограничаване на правото върху марка

Чл. 14. Притежателят на правото върху марка не може да забрани на трето лице да използва в търговската дейност, при условие че използването не противоречи на добросъвестната търговска практика:

1. своето име или адрес;

2. указания, отнасящи се до вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход, времето на производство на стоките или на предоставянето на услугите или други характеристики на стоките или услугите;

3. марката, когато е необходимо да се посочи предназначението на стоките или на услугите и по-специално в качеството им на принадлежности или резервни части.

Изчерпване на правото върху марка

Чл. 15. (1) (Изм. - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от датата на присъединяване на Република България към Европейския съюз) Притежателят на правото върху марка не може да забрани използването ѝ за стоки, които са пуснати на пазара на територията на държавите - членки на Европейския съюз, съответно на Европейското икономическо пространство с тази марка от него или с негово съгласие.

(2) Разпоредбата на ал. 1 не се прилага, когато съществуват основателни причини притежателят да се противопостави на следващи продажби, особено когато състоянието на стоките е променено или влошено, след като са пуснати на пазара.

Съвместно притежание на право върху марка

Чл. 16. (1) Правото върху марката може да е притежание на две или повече лица.

(2) Всеки съпритежател може да я използва без съгласието на останалите и без да се отчита за това, освен ако между тях е уговорено друго в писмена форма.

Посочване на регистрацията

Чл. 17. При използването на марката притежателят може да посочва регистрацията ѝ, като в близост до нея поставя латинската буква R, заградена в кръг.

Включване на марка в справочни материали

Чл. 18. Когато включването на марка в речници, енциклопедии или други справочни материали създава впечатлението, че марката представлява родовото наименование на стоките или услугите, за които е регистрирана, притежателят ѝ има право да задължи издателя най-късно в следващото издание на съответния материал да посочи, че това е регистрирана марка.

Задължение за използване на марката

Чл. 19. (1) Когато в срок пет години от датата на регистрацията притежателят не е започнал реално да използва марката на територията на Република България във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана, или използването е било преустановено за непрекъснат период от пет години, регистрацията може да бъде отменена, ако не съществува основателна причина за неизползването.

(2) За реално използване по смисъла на ал. 1, освен използването по чл. 13, ал. 2, се счита и:

1. използването на марката от притежателя ѝ във вид, който не се различава съществено от вида, в който марката е била регистрирана;

2. поставянето на марката върху стоките или върху тяхната опаковка в Република България, независимо от това че са предназначени само за износ.

(3) Използването на марката със съгласието на притежателя се счита за използване от самия него.

Срок на действие на регистрацията

Чл. 20. (1) Срокът на действие на регистрацията е десет години от датата на подаване на заявката.

(2) Регистрацията може да бъде подновявана неограничено за следващи периоди от десет години по реда на чл. 39.

Раздел III.

Разпореждане с правото върху марка

Прехвърляне на правото върху марка

Чл. 21. (1) Правото върху марка може да се прехвърля независимо от прехвърлянето на търговското предприятие за всички или за част от стоките или

услугите, за които е регистрирана.

(2) При съвместно притежание правото върху марка се прехвърля с писмено съгласие на всички съпритежатели, освен ако между тях е уговорено друго.

(3) Прехвърлянето се вписва в Държавния регистър по молба на една от страните, към която се прилага документ за прехвърляне. На новия притежател се издава удостоверение.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Когато от документа за прехвърляне е видно, че поради прехвърлянето на марката има вероятност потребителите да бъдат въведени в заблуждение относно естеството, качеството или географския произход на стоките или услугите, прехвърлянето не се вписва, освен ако стоките или услугите се ограничат до тези, по отношение на които няма такава вероятност.

(5) Прехвърлянето има действие по отношение на трети лица след вписването му в Държавния регистър.

(6) Всички документи, за които притежателят трябва да бъде уведомен, се изпращат на лицето, вписано последно като притежател в Държавния регистър.

(7) Разпоредбите на ал. 1, 2 и 4 се прилагат и за прехвърляне на заявка за регистрация.

Лицензионен договор

Чл. 22. (1) Притежателят на право върху марка може да разреши използването ѝ за всички или за част от стоките или услугите, за които е регистрирана, и за част или за цялата територия на Република България с лицензионен договор в писмена форма.

(2) Разрешение за използване на марка, която е съвместно притежание, се дава с писменото съгласие на всички съпритежатели, освен ако между тях е уговорено друго.

(3) Лицензията може да бъде изключителна или неизключителна. Когато не е уговорено друго, лицензията се счита за неизключителна.

(4) Лицензодателят на изключителна лицензия няма право да предоставя лицензии със същия предмет на други лица. Той има право да използва марката, ако това е изрично уговорено.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Лицензионният договор се вписва в Държавния регистър по молба на една от страните, към която се прилага извлечение от него, което съдържа идентификационните данни на лицензодателя и лицензополучателя, данни за марката и регистровия ѝ номер, срок на договора и е скрепено с подписите и печата на страните. Патентното ведомство издава удостоверение за вписването.

(6) Договорът за лицензия има действие по отношение на трети лица от вписването му в Държавния регистър.

Правото върху марката като обект на обезпечение

Чл. 22а. (Нов - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) (1) Правото върху марката може да бъде обект на обезпечение по предявен или бъдещ иск. Съдът по искане на ищеца, без да уведоми ответната страна, може да допусне и някои от следните обезпечителни мерки:

1. забрана за използване правата върху марката от притежателя или лицензополучателя;

2. забрана за разпореждане с правата върху марката от притежателя.

(2) Обезпечението се вписва в Държавния регистър на марките по молба на една от страните по иска.

(3) Молбата трябва да съдържа данни за притежателя на марката и за лицето, в чиято полза е учредено обезпечението, и данни за марката и вида на обезпечителната мярка. Към молбата се прилага документ, с който е учредено обезпечението.

(4) Обезпечението има действие по отношение на трети лица от момента на вписването в Държавния регистър на марките в Патентното ведомство.

Правото върху марката като обект на особен залог

Чл. 22б. (Нов - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) (1) Правото върху марката може да бъде обект на особен залог.

(2) За вписването на особения залог в Държавния регистър на марките се прилагат разпоредбите на чл. 26 - 31 от Закона за особените залози. На залогодателя се издава удостоверение.

(3) Залогът има действие по отношение на трети лица от момента на вписването в Държавния регистър на марките в Патентното ведомство.

Включване на правото върху марката в масата на несъстоятелността

Чл. 22в. (Нов - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) (1) Правото върху марката се включва в масата на несъстоятелността при образувано производство по несъстоятелност на нейния притежател.

(2) Когато марката е включена в масата на несъстоятелността, този факт се вписва в Държавния регистър на марките по молба на една от страните по делото и се публикува в официалния бюлетин на Патентното ведомство.

Раздел IV.

Прекратяване действието на регистрацията, отменяне и заличаване на регистрацията

Прекратяване действието на регистрацията

Чл. 23. (1) Действието на регистрацията се прекратява:

1. с изтичането на срока по чл. 20;

2. с отказ на притежателя;

3. с прекратяване на юридическото лице - притежател без правопримство.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Прекратяването по ал. 1, т. 3 се извършва по искане на лице с правен интерес.

(3) С прекратяване действието на регистрацията се погасява правото върху марката.

Прекратяване регистрацията на марки, в които е включено регистрирано географско означение

Чл. 23а. (Нов - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Регистрацията на

марки, в които е включено регистрирано географско означение, се прекратява, когато се:

1. прекрати правната закрила на географското означение;
2. заличи регистрацията на географското означение; или
3. отмени вписването като ползвател на географското означение на притежателя на марката.

Отказ от право

Чл. 24. (1) Притежателят може да се откаже от правото си върху марка за всички или за част от стоките или услугите, за които тя е регистрирана, с писмена декларация до Патентното ведомство.

(2) Отказът има действие от вписването му в Държавния регистър.

(3) Когато има вписан лицензионен договор, отказът от право се вписва, след като притежателят представи доказателство, че е уведомил лицензополучателя за намерението си да се откаже от правото върху марката. Вписването се извършва след изтичането на двумесечен срок от представяне на доказателството.

(4) Отказът на един или няколко от съпритежателите на правото върху марка не води до прекратяване действието на регистрацията по отношение на останалите съпритежатели.

Отменяне на регистрацията

Чл. 25. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Регистрацията на марка се отменя по искане на всяко лице, когато:

1. марката не е била използвана съгласно чл. 19;
2. в резултат на действието или бездействието на притежателя марката е станала обичайно означение за стоката или услугата, за която е регистрирана;
3. използването на марката от притежателя или от друго лице с негово съгласие за стоките или услугите, за които е регистрирана, е по начин, който въвежда в заблуждение потребителите относно естеството, качеството или географския произход на стоките или услугите.

(2) Разпоредбата на ал. 1, т. 1 не се прилага, ако притежателят е започнал или възобновил реалното ѝ използване в периода между изтичането на петгодишния срок и подаването на искането за отмяна. Започването или възобновяването на използването в тримесечен срок преди подаването на искането за отменяне не се взема предвид, ако подготовката за това използване или възобновяване е извършена, след като притежателят е узнал, че може да бъде подадено такова искане.

(3) Когато искането за отменяне се отнася за част от стоките или услугите, регистрацията се отменя само за тези стоки или услуги.

Заличаване на регистрацията

Чл. 26. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Регистрацията на марка се заличава по искане на всяко лице, когато е извършена в нарушение на изискванията по чл. 2 и 11.

(2) Когато марката е регистрирана в противоречие с чл. 11, ал. 1, т. 2, 3 или 4, регистрацията не се заличава, ако притежателят докаже, че в резултат на използването

марката е придобила отличителност за стоките или услугите, за които е регистрирана.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Регистрацията на марка се заличава по искане на лице с правен интерес, когато:

1. марката е регистрирана в противоречие с чл. 12;
2. (отм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.)
3. марката е регистрирана на името на агент или представител на притежателя без неговото съгласие;

4. заявителят е действал недобросъвестно при подаване на заявката, което е установено с влязло в сила съдебно решение;

5. използването на марката може да бъде забранено на основание на по-ранно право на трето лице, което право се ползва от закрила по друг закон, и по-специално:

- а) право на име и портрет;
- б) авторско право;
- в) право на селекционер върху наименование на сорт или порода;
- г) право на индустриална собственост;

6. (нова - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) марката се състои от или съдържа фирмата на друго лице, която фирма е регистрирана и използвана в Република България преди датата на подаване на заявката за регистрация във връзка с идентични или сходни стоки или услуги.

(4) Регистрацията на марка може да се заличи и служебно от Патентното ведомство, когато е регистрирана в противоречие с чл. 11 и 12.

(5) В случаите по ал. 3, т. 1 регистрацията не се заличава, ако по-ранната марка не е била използвана съгласно чл. 19.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) В случаите по ал. 3, т. 3 регистрацията не се заличава, а марката се прехвърля на лицето с правен интерес по негова молба.

(7) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) В случаите по ал. 3, т. 1 и 5 регистрацията не се заличава, ако в производството по заличаване се представи съгласието на лицето с по-ранната марка, съответно с по-ранното право.

(8) Когато основанията за заличаване се отнасят за част от стоките или услугите, регистрацията се заличава само за тези стоки или услуги.

Ограничение в резултат на бездействие

Чл. 27. (1) Когато притежателят на право върху по-ранна марка по смисъла на чл. 12, ал. 2 в продължение на пет последователни години е търпял използването на по-късна марка, като е знаел за това използване, той няма право да поиска заличаване на регистрацията или да се противопостави на използването на по-късната марка на основание на по-ранната си марка по отношение на стоките или услугите, за които по-късната марка е използвана, освен когато заявката за регистрация на по-късната марка е подадена недобросъвестно.

(2) Разпоредбата на ал. 1 се прилага и по отношение на притежател на право върху по-ранна марка съгласно чл. 12, ал. 3 или на по-ранно право съгласно чл. 26, ал. 3, т. 5.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 притежателят на правото върху по-късната марка няма право да се противопостави на използването на по-ранната марка, въпреки че нейният притежател не може да се позове на правата си да поиска заличаване на по-

късната марка.

Правни последици от отменянето и заличаването на регистрацията

Чл. 28. (1) Отменянето на регистрацията на марка по чл. 25, ал. 1, т. 1 има действие от началото на петгодишния период на неизползване.

(2) Отменянето на регистрацията на марка по чл. 25, ал. 1, т. 2 и 3 има действие от датата на подаване на искането за отменяне.

(3) Зачичаването на регистрацията на марка има действие от датата на подаване на заявката.

(4) Отменянето и заличаването на регистрацията не засягат:

1. влезли в сила решения по искове за нарушение, доколкото са изпълнени преди отменянето или заличаването;

2. лицензионни договори, доколкото са изпълнени преди отменянето или заличаването, освен ако е уговорено друго.

Раздел V.

Колективни и сертификатни марки

Колективни марки

Чл. 29. (1) (Доп. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Колективната марка е марка - притежание на сдружение на производители, търговци или на лица, извършващи услуги, което е юридическо лице. Тя отличава стоките или услугите на членовете на сдружението от стоките или услугите на други лица.

(2) Сдружението задължително приема Правила за използване на колективната марка, които съдържат: данни за лицата, които могат да използват марката; условия за членство в сдружението; условия за използване на марката и основания, поради които на член на сдружението може да се забрани използването ѝ.

(3) Правото върху колективна марка не може да се прехвърля. Лица, които не са членове на сдружението, не могат да получат разрешение за използването ѝ.

Сертификатни марки

Чл. 30. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Сертификатната марка удостоверява материала, начина на изработване, качеството или други характеристики на стоките или услугите, произвеждани или предлагани от лица, с разрешението и под контрола на притежателя на марката.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Притежателят на марката задължително приема Правила за използване на сертификатната марка, които съдържат: указания за качеството, материала или други характеристики на стоките или услугите; мерките за контрол, които притежателят на сертификатната марка упражнява, и санкциите, които налага.

(3) Притежателят на сертификатна марка не може да я използва за означаване на произвежданите от него стоки или услуги.

(4) Регистрацията на сертификатна марка може да се отмени, когато притежателят ѝ е използвал марката за означаване на стоки или услуги, произведени

или извършени от него.

Специални разпоредби (Загл. изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.)

Чл. 31. (1) Притежателят на колективна или сертификатна марка представя в Патентното ведомство правилата за използване и всички промени в тях. Тези промени имат действие от представянето им в Патентното ведомство.

(2) Регистрацията на колективна или сертификатна марка може да се отмени освен по чл. 25 и когато притежателят ѝ е разрешил или търпял използване, което противоречи на правилата за използване.

(3) Колективна или сертификатна марка, чиято регистрация е отменена или прекратена, представлява пречка за регистрацията на идентична или сходна марка за идентични или сходни стоки или услуги на името на друго лице в тригодишен срок от публикуването на отмяната или прекратяването.

(4) (Нова - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Патентното ведомство предоставя достъп до правилата за използване на колективните и сертификатните марки.

Раздел VI. Производство в Патентното ведомство

Заявка

Чл. 32. (1) Заявката за регистрация на марка се подава в Патентното ведомство.

(2) Заявката трябва да се отнася до една марка, предназначена за стоки и/или услуги от един или повече класове на Международната класификация.

(3) Заявката трябва да съдържа:

1. искането за регистрация;
2. името и адреса на заявителя;
3. изображението на марката, и
4. списък на стоките и/или услугите, за които се иска регистрацията.

(4) Когато заявката се отнася до колективна или сертификатна марка, освен документите по ал. 3 се прилагат и правилата за използване.

(5) Заявката трябва да отговаря и на други изисквания, установени с наредба, приета от Министерския съвет.

(6) Към заявката се прилага документ за платени такси.

(7) Документите и данните в заявката се представят на български език.

Дата на подаване

Чл. 33. (1) За дата на подаване на заявката се счита датата, на която в Патентното ведомство са получени документите, съдържащи данните съгласно чл. 32, ал. 3 и 4.

(2) Когато документите са представени на друг език, датата на подаване се запазва, ако в тримесечен срок от тази дата те бъдат представени на български език.

Право на приоритет

Чл. 34. (1) Право на приоритет на заявителя пред по-късно подадени заявки за идентични или сходни марки, предназначени за идентични или сходни стоки или услуги, се признава от датата на подаване на заявката в Патентното ведомство съгласно чл. 33, ал. 1.

(2) Право на приоритет на заявителя се признава от датата на предходна заявка, при условие че:

1. предходната заявка е била редовно подадена в страна - членка на Парижката конвенция или на Световната търговска организация;

2. предходната заявка е първа заявка по смисъла на чл. 4 от Парижката конвенция и е за същата марка и за същите стоки или услуги;

3. заявката е подадена в Патентното ведомство в шестмесечен срок от датата на подаване на предходната заявка;

4. претенцията за приоритет е направена в двумесечен срок от датата на подаване на заявката с посочване на датата и страната на предходната заявка, и

5. в тримесечен срок от датата на подаване на заявката заявителят заплати такса за приоритет и представи приоритетен документ, издаден от компетентния орган на страната, в която е подадена предходната заявка.

(3) Редовно подадена заявка по ал. 2, т. 1 е заявка, която има установена дата на подаване независимо от нейната последваща съдба.

(4) Право на изложбен приоритет на заявителя се признава от датата на излагането на стоките или услугите, означени със заявената марка, на официална или официално призната изложба, при условие че:

1. заявката е подадена в шестмесечен срок от датата на първото излагане на стоките или услугите;

2. заявката е за същата марка и за същите изложени стоки или услуги;

3. претенцията за приоритет е направена в двумесечен срок от датата на подаване на заявката с посочване на датата на излагане и страната, в която е организирана изложбата, и

4. в тримесечен срок от датата на подаване на заявката заявителят заплати такса за приоритет и представи документ, издаден от администрацията на изложбата, доказващ датата на излагане на стоките или услугите, означени със заявената марка.

Претенция за цвят

Чл. 35. Претенция за цвят или за комбинация от цветове се признава, когато е направена едновременно с подаването на заявката.

Формална експертиза

Чл. 36. (1) За всяка заявка се проверява дали са изпълнени изискванията на чл. 33 за установяване дата на подаване. Когато тези изисквания не са изпълнени, постъпилите материали се връщат на заявителя.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) За всяка заявка с установена дата на подаване се проверява дали е приложен документ за платени такси по чл. 32, ал. 6. Когато документът не е приложен, на заявителя се предоставя тримесечен срок за отстраняване на недостатъка. Ако в този срок таксите не бъдат платени, заявката се смята за оттеглена.

(3) (Нова - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) В двумесечен срок от

представянето на документа за платени такси се извършва експертиза, при която се проверява дали са изпълнени изискванията на чл. 32, ал. 2, 5 и 7. Когато заявката се отнася до колективна или сертификатна марка, се проверява съответствието на правилата за използване с изискванията на чл. 29, ал. 2, съответно чл. 30, ал. 2. Когато се констатира недостатък, на заявителя се предоставя тримесечен срок за отстраняването им.

(4) (Предишна ал. 3, изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Когато заявката не отговаря на изискванията на чл. 32, ал. 2 и в срока по ал. 3, изречение трето, заявителят раздели заявката, разделените заявки запазват датата на подаване, съответно приоритета на първоначалната заявка.

(5) (Предишна ал. 4, изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Когато в срока по ал. 3, изречение трето, заявителят не отстрани недостатъците, производството се прекратява.

Публикация на заявката

Чл. 36а. (1) (Нов - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г., предишен текст на чл. 36а - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) Всяка заявка, която отговаря на изискванията за формална редовност, се публикува в официалния бюлетин на ведомството. Публикацията се извършва в едномесечен срок след приключване на експертизата по чл. 36 и съдържа входящия номер, датата на подаване и приоритета, когато такъв е претендиран, данни за заявителя, вида на марката, изображението на марката, претенцията за цвят или цветове, класовете и списъка на стоките и услугите, за които е заявена.

(2) (Нова - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) Заявката не се публикува, когато:

1. е оттеглена съгласно чл. 38, ал. 1;
2. се смята за оттеглена по чл. 36, ал. 2;
3. производството по нея е прекратено съгласно чл. 36, ал. 5;
4. преди да е завършила подготовката за публикация, но не по-късно от 4 месеца от датата на подаване, е подадена заявка за международна регистрация на същата марка с цел ползване на конвенционен приоритет.

Възражение срещу регистрацията на марката

Чл. 36б. (Нов - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) (1) В двумесечен срок от датата на публикация на заявката всяко лице може да подаде възражение срещу регистрацията на марката на основание чл. 11 и 12.

(2) Възражението се подава в писмена форма и съдържа основания и мотиви.

(3) Лицето, подало възражението, не е участник в производството по заявката, но има право при поискване да получи информация за становището по възражението.

Експертиза по същество

Чл. 37. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) В едногодишен срок след изтичането на срока по чл. 36б, ал. 1 за всяка заявка се извършва експертиза по същество, независимо дали е постъпило възражение.

(2) Когато има основание за отказ на регистрацията за всички или за част от

стоките или услугите, заявителят се уведомява, като се посочват всички мотиви за отказа и му се предоставя 3-месечен срок за възражения.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Когато марката съдържа елемент, който сам по себе си не може да бъде регистриран като марка съгласно чл. 11, ал. 1, т. 2, 3, 4, 5, 8, 9 и 11, може да се изисква като условие за регистрацията на марката заявителят да се откаже от изключителното право върху този елемент.

(4) Когато в срока по ал. 2 заявителят не направи основателни възражения и/или не ограничи списъка на стоките или услугите, или не изпълни изискванията на ал. 3, се взема решение за отказ на регистрацията.

(5) Когато се установи, че марката отговаря на изискванията на закона, се взема решение за регистрация. Марката се вписва в Държавния регистър на марките и на заявителя се издава свидетелство за регистрация в едномесечен срок.

Спиране на производството

Чл. 37а. (Нов - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) (1) Производството по заявката се спира по молба на заявителя, когато е подадено искане за отменяне, заличаване или прекратяване по чл. 23, ал. 1, т. 3 на регистрацията на противопоставената по-ранна марка.

(2) Производството по заявката се спира служебно, когато отказът се основава на заявена марка с по-ранна дата на подаване, съответно приоритет, или на марка, за която не е изтекъл срокът за подаване на молба за подновяване на регистрацията съгласно чл. 39, ал. 3, когато е постъпило възражение, основаващо се на общоизвестност на марка, или когато решението по заявката зависи от предварителното решаване на въпрос от компетентността на друг орган.

(3) Производството по ал. 1 се възобновява по молба на заявителя след влизането в сила на решението по съответното искане или след вписване на прекратяването в Държавния регистър на марките.

(4) Производството по ал. 2 се възобновява служебно след влизането в сила на решението по противопоставената по-ранна заявка, след изтичането на срока по чл. 39, ал. 3, след произнасянето по претендираната общоизвестност или след решението на съответния компетентен орган.

Оттегляне, ограничаване и промени в заявката

Чл. 38. (1) До вземането на решение по заявката заявителят може да я оттегли или да ограничи списъка на стоките или услугите, за които марката е заявена.

(2) В заявката не могат да се внасят промени, освен когато има промяна в името или адреса на заявителя или е необходимо да се поправят допуснати грешки в името и адреса на заявителя и очевидни грешки, при условие че тези промени не засягат знака или не разширяват списъка на стоките или услугите.

(3) Промените по ал. 2 се извършват по молба на заявителя.

Подновяване на регистрацията

Чл. 39. (1) Регистрацията на марка се подновява по молба на притежателя, придружена с документ за платена такса.

(2) Молбата трябва да съдържа регистровия номер на марката и

идентификационните данни на притежателя.

(3) Молбата може да се подаде в последната година на срока по чл. 20, ал. 1 или до шест месеца след изтичането на този срок срещу заплащане на допълнителна такса.

(4) Когато притежателят поиска подновяване на регистрацията само за част от стоките или услугите, за които тя е регистрирана, в молбата се посочва и за кои стоки или услуги се иска подновяването.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Когато изискванията на ал. 1, 2 и 3 не са спазени, регистрацията на марката не се подновява.

(6) Подновяването действа от деня, следващ датата, на която изтича срокът на предходната регистрация.

Промени в името и адреса на притежателя

Чл. 40. (1) Притежателят на правото върху марка е длъжен да уведомява Патентното ведомство за всяка промяна в името и адреса си в тримесечен срок от извършването ѝ.

(2) Промяната се вписва в Държавния регистър по искане на притежателя.

(3) Всички документи, за които притежателят трябва да бъде уведомен, се изпращат на адреса, вписан последен в Държавния регистър.

Промени в марката

Чл. 41. (1) В марката не могат да се внасят промени по време на действие на регистрацията или при подновяването ѝ.

(2) Когато марката включва името и адреса на притежателя, всяка промяна в тях, при условие че не засяга съществено марката, така както е регистрирана, може да бъде направена по молба на притежателя.

Разглеждане на спорове

Чл. 42. (1) Отделът по спорове разглежда:

1. жалби срещу решения за отказ на регистрацията по чл. 37, ал. 4;
2. (изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) жалби срещу решения за прекратяване на производството по чл. 36, ал. 5;
3. искания за отменяне на регистрацията по чл. 25;
4. искания за заличаване на регистрацията по чл. 26.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г., изм. - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) Съставите за разглеждане на жалбите включват двама държавни експерти и един юрист, а съставите за разглеждане на исканията - трима държавни експерти и двама юристи. Съставите се назначават от председателя на Патентното ведомство.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Съставите по ал. 2 подготвят становища за вземане на решенията по чл. 45 и 46.

Срокове

Чл. 43. (1) Жалбата се подава в тримесечен срок от съобщаване на решението.

(2) Искането може да се подаде през целия срок на действие на регистрацията.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.)

Съдържание на жалбите и исканията

Чл. 44. (1) Жалбата трябва да бъде мотивирана и да съдържа данни за жалбоподателя и данни за заявката.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Искането се подава в 2 екземпляра и трябва да съдържа данни за молителя, данни за правния интерес на молителя, когато това се изисква, мотиви за заличаването, както и доказателства, когато е необходимо.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Към жалбите и исканията се прилага документ за платена такса.

Проверка за допустимост и формална редовност на жалбите и исканията

Чл. 44а. (Нов - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) (1) За всяка жалба се проверява дали е спазен срокът по чл. 43, ал. 1 и дали е представен документ за платена такса по чл. 44, ал. 3.

(2) За всяко искане се проверява дали е представен документ за платена такса по чл. 44, ал. 3 и дали е налице правен интерес, когато това се изисква.

(3) Когато към жалбата или искането не е приложен документ за платена такса или в искането не е обоснован правният интерес, на заявителя, съответно на молителя, се предоставя едномесечен срок за отстраняване на недостатъците.

(4) Жалби, които не са подадени в срока по чл. 43, ал. 1 и/или не е платена такса, както и искания, по които не е платена такса и/или не е доказан правен интерес, са недопустими и производство по тях не се образува.

(5) За всяка допустима жалба и искане се проверява дали отговаря на останалите изисквания на чл. 44. Когато се констатира недостатък, заявителят, съответно молителят, се уведомява и му се предоставя едномесечен срок за отстраняването им. По жалби и искания, по които недостатъците не бъдат отстранени в този срок, производството се прекратява.

Произнасяне по жалбите

Чл. 45. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Когато жалбата е неоснователна, председателят на Патентното ведомство постановява решение за потвърждаване на решението за отказ на регистрацията или на решението за прекратяване на производството.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Когато жалбата е основателна, председателят на Патентното ведомство отменя решението и постановява решение за връщане на заявката за повторно разглеждане, за регистрация на марката или за възобновяване на производството.

(3) Когато се отмени решение за отказ при повторното разглеждане на заявката, се взема решение по същество от председателя на Патентното ведомство.

(4) (Нова - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Решенията по ал. 1 и 2 се постановяват в тримесечен срок от подаване на жалбата или от отстраняване на констатираните по нея недостатъци.

Производство по исканията

Чл. 46. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Единият

екземпляр на искането се изпраща на притежателя на правото върху марката и му се предоставя тримесечен срок за възражение, а когато искането е по чл. 25, ал. 1, т. 1 - и за представяне на доказателства за използване на марката на територията на Република България.

(2) (Нова - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Възражението или доказателствата за използване на марката се изпращат на молителя, като му се предоставя едномесечен срок за становище.

(3) (Нова - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Съставът по чл. 42, ал. 2 може да изисква от страните допълнителни доказателства и материали, когато е необходимо. Те се предоставят на другата страна за писмено становище в едномесечен срок.

(4) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Когато искането е неоснователно, председателят на Патентното ведомство взема решение за отхвърлянето му.

(5) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Когато искането е основателно, председателят на Патентното ведомство взема решение за пълно или частично отменяне или за заличаване на регистрацията.

(6) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) В случаите на частично отменяне или частично заличаване на регистрацията, издаденото свидетелство за регистрация се заменя с ново.

(7) (Нова - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Решенията по исканията за отменяне или за заличаване се постановяват в тримесечен срок, след като е приключило събирането на доказателствата и материалите по ал. 3.

Спиране на производството

Чл. 46а. (Нов - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) (1) Производството по жалба се спира, когато във връзка с нея е подадено искане за заличаване или отменяне регистрацията на по-ранната марка.

(2) Производството по искане за заличаване се спира, когато е подадено насрещно искане за отменяне на регистрацията на по-ранната марка.

(3) Производството по ал. 1 и 2 се възобновява след влизането в сила на решението по съответното искане.

Продължаване на срокове

Чл. 47. (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) По молба на заявителя или притежателя, подадена преди изтичането на сроковете по чл. 36, ал. 3, чл. 37, ал. 2 и чл. 46, ал. 1, тези срокове могат да бъдат продължени с три месеца, еднократно. Молбата не се уважава, когато към нея не е приложен документ за платена такса.

Възстановяване на срокове

Чл. 48. Срокове, пропуснати поради особени непредвидени обстоятелства, могат да бъдат възстановени по молба на заявителя или притежателя. Молбата се подава до три месеца след отпадането на причината за пропускане на срока, но не по-късно от една година от изтичане на пропуснатия срок. Решението за възстановяване се

взема от председателя на Патентното ведомство.

Публикация в официалния бюлетин на Патентното ведомство

Чл. 49. (Доп. - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) Патентното ведомство извършва публикация в официалния си бюлетин на всяка регистрирана марка, общоизвестна марка и марка, ползваща се с известност и последващите вписвания по отношение на тях не по-късно от 3 месеца след вписването в Държавния регистър на марките.

Съдебен контрол

Чл. 50. (1) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 01.03.2007 г.) Решенията по чл. 45, ал. 1 и по чл. 46 могат да се обжалват пред Административния съд - град София в тримесечен срок от съобщаването.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г.) Отказите за вписване в държавните регистри и отказът за подновяване на регистрацията могат да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Раздел VII.

Общоизвестна марка и марка, ползваща се с известност (Нов - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.)

Определяне на марка като общоизвестна или ползваща се с известност

Чл. 50а. (Нов - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) (1) При определяне на марка като общоизвестна или ползваща се с известност се вземат предвид следните обстоятелства:

1. степен на известност или признаване на марката в съответната част от обществото, която обхваща действителните или потенциалните потребители на стоката или услугата, лицата, заети в съответната разпространителска мрежа и деловите кръгове, ангажирани с дадените стоки или услуги;

2. продължителност, степен и географска област на използване на марката;

3. продължителност, степен и географска област на публично представяне на марката, в т.ч. рекламиране, разгласяване или излагане на панаири и/или изложби на стоките и/или услугите, за които се използва марката;

4. данни за успешно прилагане на правата върху марката, ако тя е регистрирана;

5. стойност на марката;

6. други обстоятелства.

(2) Определянето на марка като общоизвестна или ползваща се с известност се извършва от:

1. Софийския градски съд по общия исков ред;

2. Патентното ведомство по реда на чл. 50б.

Производство за определяне общоизвестност на марка или на марка, ползваща се с известност на територията на Република България, в Патентното ведомство

Чл. 50б. (Нов - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) (1) Определянето на общоизвестност на марка или на марка, ползваща се с известност, се извършва по искане на притежателя на марката при заплащане на съответна такса и представяне на писмени доказателства.

(2) Председателят на Патентното ведомство взема решение по искането въз основа на становище на назначена от него комисия.

(3) Марка, която съгласно ал. 2 е определена като общоизвестна или ползваща се с известност, се публикува в Официалния бюлетин на Патентното ведомство и се вписва в регистъра по чл. 5а.

(4) Марка, определена като общоизвестна или ползваща се с известност по чл. 50а, ал. 2, т. 1, не се публикува в Официалния бюлетин на Патентното ведомство, не се вписва в регистъра по чл. 5а и не може да бъде противопоставена на трети лица.

(5) Решението за определяне на марка като общоизвестна или ползваща се с известност може да се обжалва пред Софийския градски съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс от всяко трето лице в едномесечен срок от публикацията.

(6) Отказът за определяне на марката като общоизвестна или ползваща се с известност може да се обжалва пред Софийския градски съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(7) Редът и начинът за определяне в Патентното ведомство на марка като общоизвестна и марка, ползваща се с известност на територията на Република България, се определят с наредба, приета от Министерския съвет.

Глава трета. ГЕОГРАФСКИ ОЗНАЧЕНИЯ

Раздел I. Регистрация

Определение

Чл. 51. (1) Под географско означение се разбира наименование за произход и географско указание.

(2) Наименование за произход е наименованието на страна, район или определена местност в тази страна, служещо за означаване на стока, която произхожда от там и чието качество или свойства се дължат предимно или изключително на географската среда, включваща природни и човешки фактори.

(3) Географско указание е наименованието на страна, район или определена местност в тази страна, служещо за означаване на стока, която произхожда от там и притежава качество, известност или друга характеристика, които могат да се отдадат на този географски произход.

(4) (Нова - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) За географски означения се смятат и традиционни наименования, които отговарят на изискванията по ал. 2 и 3.

Основания за отказ на регистрация

Чл. 52. Не се регистрира като географско означение наименование, което:

1. се е превърнало на територията на Република България в родово наименование на стоки от определен вид, без да се свързва с мястото на производството им;
2. е идентично с наименованието на по-рано защитен сорт растения или порода животни, когато има вероятност потребителите да се въведат в заблуждение относно истинския произход на стоката;
3. е идентично на географско означение или марка, регистрирани по-рано за идентични стоки;
4. е идентично или сходно на географско означение или марка, регистрирани по-рано за идентични или сходни стоки, когато има вероятност потребителите да се въведат в заблуждение.

Правна закрила

Чл. 53. (1) Правната закрила на географското означение се предоставя чрез регистрацията му в Патентното ведомство.

(2) Правната закрила обхваща забрана за:

1. всяко използване в търговската дейност на географското означение за стоки, които са сходни на стоката, за която е регистрирано, доколкото се експлоатира известността на защитеното означение;
 2. неправилно използване или имитиране на географското означение, дори и когато истинският произход на стоката е отбелязан, или използването му в превод или заедно с изрази като "род", "вид", "тип", "имитация" и други подобни;
 3. използване на всяко друго невярно или заблуждаващо указание по отношение на източника, произхода, естеството или съществените качества на стоката, посочено върху опаковката, в рекламни материали или документи, свързани със стоката, което указание може да създаде невярно впечатление относно нейния произход;
 4. други действия, които могат да въведат в заблуждение потребителите относно истинския произход на стоката.
- (3) Регистрираните географски означения не могат да се превърнат в родови наименования, докато се ползват със закрилата по този закон.

Право на заявяване

Чл. 54. (1) Правото на заявяване принадлежи на всяко лице, което извършва производствената си дейност в определеното географско място, и стоката, която произвежда, отговаря на установените качества или особености.

(2) Границите на географското място и качества или особеностите на стоките, както и връзката на тези качества или особености с географската среда или с географския произход се определят и установяват от съответното централно ведомство със заповед на ръководителя му.

Право на използване

Чл. 55. (1) Регистрирано географско означение може да се използва само от лице, което е вписано като негов ползвател.

(2) Вписаният ползвател може да използва географското означение само за стоката, за която е регистрирано. Той може да го поставя върху стоките или върху тяхната опаковка, в рекламни материали, върху търговски книжа, свързани със стоката, или върху други документи.

Прекратяване на правната закрила

Чл. 56. Правната закрила на регистрирано географско означение се прекратява, когато престане да съществува връзката между качествата или особеностите на стоката и географската среда.

Заличаване на регистрацията

Чл. 57. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Регистрацията на географско означение се заличава по искане на лице с правен интерес, когато:

1. е извършена в нарушение на чл. 51, ал. 2 и 3 или чл. 52, т. 1, което е установено с влязло в сила съдебно решение;
2. е извършена в нарушение на чл. 52, т. 2, 3 и 4.

(2) Регистрацията на чуждестранно географско означение се заличава, когато тя е заличена в страната на произхода.

Служебно заличаване

Чл. 57а. (Нов - ДВ, бр. 96 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) (1) Регистрация на географско означение на земеделски продукт или храна се заличава служебно, когато географското означение на земеделския продукт или храна се впише в Европейския регистър на земеделските продукти и храни със защитени географски означения.

(2) Министерството на земеделието и горите уведомява Патентното ведомство за вписването на географското означение на земеделския продукт или храна в Европейския регистър на земеделските продукти и храни със защитени географски означения. Заличаването се извършва в едномесечен срок от уведомяването.

Отменяне на вписването на ползвател

Чл. 58. Вписването на ползвател се отменя по искане на всеки вписан ползвател, когато по исков ред се установи, че ползвателят използва географското означение за означаване на други стоки или произведените от него стоки не притежават установените качества или особености.

Правни последици от заличаването и отменянето

Чл. 59. (1) Заличаването на регистрацията има действие от датата на подаване на заявката.

(2) Отменянето на вписването на ползвател има действие от датата на подаване на искането за отменяне.

(3) Заличаването или отменянето не засяга влезли в сила решения по искове за нарушение, доколкото са изпълнени преди заличаването или отменянето.

Раздел II.

Производство в Патентното ведомство

Подаване на заявка

Чл. 60. (1) Заявката за регистрация на географско означение се подава в Патентното ведомство.

(2) Заявката трябва да се отнася само до едно географско означение.

(3) Заявката трябва да съдържа:

1. искането за регистрация;
2. името и адреса на заявителя;
3. наименованието за произход или географското указание;
4. посочване на стоката;
5. описание на границите на географското място, и
6. описание на установените качества или особености на стоката и връзката им с географската среда или с географския произход.

(4) Към заявката се прилага препис на заповедта по чл. 54, ал. 2 и удостоверение от съответната община, че заявителят извършва производствената си дейност в определеното географско място.

(5) Когато заявителят е чуждестранно лице, към заявката се прилага документ за регистрация на географското означение в страната на произхода.

(6) Заявката трябва да отговаря и на други изисквания, установени с наредба, приета от Министерския съвет.

(7) Към заявката се прилага документ за платени такси.

Формална експертиза

Чл. 61. (1) За всяка заявка се проверява дали са изпълнени изискванията на чл. 60. Когато се констатира недостатък, на заявителя се предоставя тримесечен срок за отстраняването им.

(2) Когато в срока по ал. 1 заявителят не отстрани недостатъците, производството се прекратява.

Експертиза по същество

Чл. 62. (1) За всяка заявка, която отговаря на изискванията за формална редовност, се извършва експертиза по същество в 18-месечен срок.

(2) Когато има основания за отказ на регистрацията на географското означение, заявителят се уведомява, като се посочват всички мотиви за отказа и се предоставя 3-месечен срок за възражения.

(3) Когато в срока по ал. 2 заявителят не представи основателни възражения, се взема решение за отказ на регистрацията.

(4) Когато се установи, че географското означение отговаря на изискванията на закона, се взема решение за регистрация. Географското означение се вписва в Държавния регистър на географските означения. Заявителят се вписва като ползвател и му се издава свидетелство за използване на географското означение в едномесечен срок.

Вписване на ползвател на регистрирано географско означение

Чл. 63. (1) Всяко лице, което има право на заявяване, може да подаде заявка за вписване като ползвател на регистрирано географско означение.

(2) Заявката трябва да съдържа:

1. искането за вписване като ползвател;
2. името и адреса на заявителя, и
3. географското означение и регистровия номер.

(3) Към заявката се прилага удостоверение от съответната община, че заявителят извършва производствената си дейност в определеното географско място, и удостоверение, издадено от съответното централно ведомство, че произвежданите от заявителя стоки отговарят на установените за географското означение качества или особености.

(4) Към заявката се прилага документ за платени такси.

(5) За всяка заявка се проверява дали са изпълнени изискванията на ал. 1, 2, 3 и 4. Когато се констатира недостатъци, на заявителя се предоставя тримесечен срок за отстраняването им.

(6) Когато в срока по ал. 5 заявителят не отстрани недостатъците, се взема решение за прекратяване на производството.

(7) Когато заявката за вписване отговаря на изискванията на ал. 1, 2, 3 и 4, заявителят се вписва в Държавния регистър на географските означения като ползвател и му се издава свидетелство за използване на географското означение.

Производство в отдела по спорове

Чл. 64. (1) Отделът по спорове разглежда:

1. жалби срещу решения за отказ на регистрацията по чл. 62, ал. 3;
2. жалби срещу решения за прекратяване на производството по чл. 61, ал. 1 и по чл. 63, ал. 6;

3. (нова - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) искания за заличаване по чл. 52, т. 2, 3 и 4.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Жалбите се подават и разглеждат по реда на чл. 42, 43, 44 и 44а.

(3) (Нова - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Исканията се подават и разглеждат по реда на чл. 42, 43, 44, 44а и 46.

Произнасяне по жалбите и по исканията (Загл. изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.)

Чл. 65. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Когато жалбата е неоснователна, председателят на Патентното ведомство постановява решение за потвърждаване на решението за отказ на регистрацията.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Когато жалбата е основателна, председателят на Патентното ведомство отменя решението и постановява решение за връщане на заявката за повторно разглеждане или за регистрация.

(3) Когато се отмени решение за отказ, при повторното разглеждане на заявката се взема решение по същество от председателя на Патентното ведомство.

(4) (Нова - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Когато искането е неоснователно, председателят на Патентното ведомство постановява решение за

отхвърлянето му.

(5) (Нова - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Когато искането е основателно, председателят на Патентното ведомство постановява решение за заличаване на регистрацията.

Продължаване и възстановяване на срокове

Чл. 66. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) По молба на заявителя, подадена преди изтичането на сроковете по чл. 61, ал. 2, чл. 62, ал. 2 и чл. 63, ал. 5, тези срокове могат да бъдат продължени с три месеца, еднократно. Молбата не се уважава, когато към нея не е приложен документ за платена такса.

(2) Срокове, пропуснати поради особени непредвидени обстоятелства, могат да бъдат възстановени по молба на заявителя или ползвателя. Молбата се подава до три месеца след отпадането на причината за пропускане на срока, но не по-късно от една година от изтичане на пропуснатия срок. Решението за възстановяване се взема от председателя на Патентното ведомство.

Публикация в официалния бюлетин

Чл. 67. Патентното ведомство публикува в официалния си бюлетин всички регистрирани географски означения и последващите промени, свързани с тях.

Съдебен контрол

Чл. 68. (Доп. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г., изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 01.03.2007 г.) Решенията по чл. 65, ал. 1, 4 и 5 могат да се обжалват пред Административния съд - град София в тримесечен срок от съобщаването.

Глава четвърта. МЕЖДУНАРОДНА РЕГИСТРАЦИЯ

Международна регистрация на марките

Чл. 69. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Под международна регистрация на марка се разбира регистрация, извършена от Международното бюро на Световната организация за интелектуална собственост, наричано по-нататък "Международното бюро", по реда на Мадридската спогодба и Протокола.

(2) Международна регистрация на марка, в която е посочена Република България, има същото действие, както ако тази марка е била директно заявена и регистрирана в Република България. Тя действа от датата на международната регистрация или от датата на регистрацията на териториалното разширение.

(3) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Закрилата на международна марка в Република България може да се откаже в предвидените от Мадридската спогодба и Протокола срокове.

(4) Притежателят на международна регистрация на марка, действаща на територията на Република България, който има по-ранна национална регистрация на същата марка, може с молба до Патентното ведомство, придружена с документ за

платена такса, да поиска международната регистрация да се счита като заместваща националната със запазване на всички права, придобити от националната регистрация.

Международна регистрация на национални марки

Чл. 70. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Всяко физическо или юридическо лице на Република България или с постоянен адрес, или с действителна търговска дейност в страната, което е притежател на марка, регистрирана по този закон, може да подаде заявка за международна регистрация.

(2) Заявката се подава чрез Патентното ведомство в Международното бюро.

(3) Таксите за международна регистрация се заплащат от заявителя в Международното бюро.

Международна регистрация на наименования за произход

Чл. 71. (1) Под международна регистрация на наименование за произход се разбира регистрация, извършена от Международното бюро по реда на Лисабонската спогодба.

(2) Международна регистрация на наименование за произход, в която е посочена Република България, има същото действие, както ако това наименование е било директно заявено и регистрирано в Република България. Това наименование не може да се превърне в родово, докато се ползва със закрила в страната на произхода.

(3) Закрилата на международно наименование за произход в Република България може да се откаже в предвидения от Лисабонската спогодба срок.

Международна регистрация на български наименования за произход

Чл. 72. (1) Вписан ползвател на регистрирано наименование за произход може да подаде заявка за международна регистрация.

(2) Заявката се подава чрез Патентното ведомство в Международното бюро.

(3) Таксите за международна регистрация се заплащат от заявителя в Международното бюро.

Глава четвърта.

"а" МАРКА НА ОБЩНОСТТА (НОВА - ДВ, БР. 73 ОТ 2006 Г., В СИЛА ОТ ДАТАТА НА ПРИСЪЕДИНЯВАНЕ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ КЪМ ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ)

Регистрация и действие на марката на Общността

Чл. 72а. (Нов - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от датата на присъединяване на Република България към Европейския съюз) (1) Марката на Общността е марка, която е регистрирана във Ведомството за хармонизация на вътрешния пазар (търговски марки и дизайн) при условията и по реда на Регламент 40/94/ЕС на Съвета за търговската марка на Общността, наричан по-нататък "Регламент".

(2) Марката на Общността има действие на територията на Република България и притежателят ѝ се ползва с правата по този закон.

(3) Марката на Общността се смята за по-ранна марка по смисъла на чл. 12, ал. 2.

(4) Патентното ведомство на Република България е централно ведомство по индустриална собственост по смисъла на Регламента.

(5) Председателят на Патентното ведомство издава сертификат за вписването на представители по индустриална собственост пред Ведомството за хармонизация на вътрешния пазар (търговски марки и дизайн) и предприема необходимите действия за това съгласно изискванията на Регламента.

Заявка за марка на Общността

Чл. 72б. (Нов - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от датата на присъединяване на Република България към Европейския съюз) (1) Заявката за марка на Общността трябва да отговаря на изискванията на чл. 26 от Регламента.

(2) Заявката за марка на Общността се подава директно във Ведомството за хармонизация на вътрешния пазар (търговски марки и дизайн) или чрез Патентното ведомство.

(3) Когато заявката е подадена чрез Патентното ведомство, тя трябва да е придружена с документ за платена такса за препращането ѝ.

(4) Патентното ведомство поставя дата на получаване и изпраща заявката на Ведомството за хармонизация на вътрешния пазар (търговски марки и дизайн) в двуседмичен срок от получаването ѝ.

Преобразуване на марка на Общността в национална заявка

Чл. 72в. (Нов - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от датата на присъединяване на Република България към Европейския съюз) (1) Заявител или притежател на марка на Общността може да поиска преобразуване на заявката или на регистрацията в заявка за национална регистрация на марка в Република България при условията на чл. 108 - 110 от Регламента.

(2) Когато искането по ал. 1 бъде допуснато от Ведомството за хармонизация на вътрешния пазар (търговски марки и дизайн) и е изпратено на Патентното ведомство, Патентното ведомство го разглежда по този закон, при условие че заявителят представи в двумесечен срок от датата на получаване на съобщението за допускане на преобразуването:

1. превод на документите на български език;
2. изображения на марката;
3. документ за платени такси за заявяване и експертиза.

(3) За дата на подаване на заявката по ал. 1 се смята датата на подаване или приоритетната дата на заявката за марка на Общността.

Защита на марката на Общността

Чл. 72г. (Нов - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от датата на присъединяване на Република България към Европейския съюз) (1) Гражданскоправната защита при нарушение на правата върху марка на Общността се осъществява по реда, предвиден в Регламента.

(2) В случай че съгласно Регламента иски и мерки, свързани със защитата на

марка на Общността, се предявяват и искат в Република България, прилага се българското законодателство, доколкото в Регламента не е предвидено друго.

(3) Исковете по ал. 2 са подсъдни на Софийския градски съд като първа инстанция и на Софийския апелативен съд като втора инстанция, които се явяват съдилища за марки на Общността по смисъла на Регламента.

Субсидиарно прилагане на решенията

Чл. 72д. (Нов - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от датата на присъединяване на Република България към Европейския съюз) За неуредените в тази глава въпроси се прилагат разпоредбите на Регламента.

Глава пета. ЗАЩИТА НА ПРАВАТА ВЪРХУ МАРКИ И ГЕОГРАФСКИ ОЗНАЧЕНИЯ

Раздел I. Нарушения

Нарушение на правото на регистрирана марка

Чл. 73. (1) Използването в търговската дейност на знак по смисъла на чл. 13 без съгласието на притежателя съставлява нарушение.

(2) Нарушение съставлява и:

1. поставянето на марката върху материал, предназначен да се използва за етикетиране или опаковане, за търговски книжа или за рекламиране на стоки или услуги, ако лицето, което извършва тези действия, знае или има основание да счита, че поставянето на марката е без съгласието на притежателя;

2. изработването на средство, специално предназначено или пригодно за възпроизвеждане на марката или за притежаването, или за съхраняването на такова средство, ако лицето, което извършва тези действия, знае или има основание да счита, че това средство служи или ще служи за произвеждане на стоки или на материал по т. 1 без съгласието на притежателя.

Нарушение на регистрирано географско означение

Чл. 74. (1) Използването на регистрирано географско означение съгласно чл. 53, ал. 2 съставлява нарушение.

(2) Нарушение съставлява и използването на регистрирано географско означение от лице, което не е вписано като негов ползвател.

Раздел II. Гражданскоправна защита

Право на иск

Чл. 75. (1) (Изм. - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) Притежателят на право върху марка и лицензополучателят на изключителна лицензия имат самостоятелно право на иск за нарушение.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.)

(3) Лицензополучателят на неизключителна лицензия може да предяви иск само със съгласието на притежателя, ако друго не е предвидено в договора.

(4) Право на иск има и всеки вписан ползвател на регистрирано географско означение.

Искове за нарушение

Чл. 76. (1) Исковете за нарушение на правата по този закон могат да бъдат:

1. за установяване факта на нарушението;
2. за преустановяване на нарушението;
3. за обезщетение за вреди;
4. (нова - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) за изземване и унищожаване на стоките, предмет на нарушението, както и на средствата за неговото извършване.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) Едновременно с иска по ал. 1 ищецът може да поиска по съдебен ред и:

1. (изм. - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) да му бъдат предадени стоките, предмет на нарушението;

2. (нова - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) да му бъдат заплатени разходите, свързани със съхранението и унищожаването на стоките, предмет на нарушението;

3. (предишна т. 2, изм. - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) разгласяване за сметка на нарушителя на диспозитива на решението на съда в два всекидневника и в часови пояс на телевизионна организация с национално покритие, определени от съда.

Определяне на обезщетението (Загл. изм. - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.)

Чл. 76а. (Нов - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г., изм. - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) (1) Обезщетение се дължи за всички претърпени имуществени и неимуществени вреди и пропуснати ползи, които са пряка и непосредствена последица от нарушението.

(2) При определяне размера на обезщетението съдът взема предвид и всички обстоятелства, свързани с нарушението, както и приходите, получени от нарушителя вследствие на нарушението.

(3) Съдът определя справедливо обезщетение, което трябва да въздейства възпиращо и предупредително на нарушителя и на останалите членове на обществото.

Особени случаи на обезщетение

Чл. 76б. (Нов - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) (1) Когато искът е установен по основание, но няма достатъчно данни за неговия размер, ищецът може да иска като обезщетение:

1. от 500 до 100 000 лв., като конкретният размер се определя по преценка на съда при условията на чл. 76а, ал. 2 и 3, или

2. равностойността по цени на дребно на правомерно произведени стоки, идентични или сходни със стоките, предмет на нарушението.

(2) При определяне на обезщетението по ал. 1 се вземат предвид и приходите, получени вследствие на нарушението.

Изземване на стоки, предмет на нарушение

Чл. 76в. (Нов - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) Изземване на стоките по чл. 76, ал. 1, т. 4, предмет на нарушение, може да се иска както по отношение на стоки, намиращи се на конкретно място, така и по отношение на стоки, намиращи се в търговската мрежа.

Носене на отговорност

Чл. 76г. (Нов - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) Юридическите лица и едноличните търговци носят гражданска отговорност за нарушаването на права по този закон, извършено виновно от лицата, които ги представляват, от техни служители или от лица, наети от тях. В този случай вината се предполага до доказване на противното.

Осигуряване на доказателства по иски и обезпечителни производства

Чл. 76д. (Нов - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) (1) Когато ищецът е представил доказателства в подкрепа на исканията си, но е посочил и други доказателства от значение за решаване на делото, които се намират под контрола на ответника, съдът може по искане на ищеца да задължи ответника да предостави тези доказателства.

(2) Съдът може при условията на ал. 1 по искане на ищеца да задължи ответника да осигури възможност за запознаване с банкови, финансови и търговски документи, които се намират под негов контрол.

(3) Ищецът е длъжен да не разгласява съдържащата се в документите по ал. 2 информация.

(4) Представянето на доказателства за единично или еднократно използване на закриляна по този закон марка или географско означение се приема като достатъчно основание за прилагане на разпоредбите на ал. 1 и 2.

(5) Наличието на обстоятелствата, свързани с твърдяно нарушение, може да се установи и с представянето на доказателства за единично или еднократно неправомерно използване на закриляна по този закон марка или географско означение.

Искане на информация за произхода и разпространителските мрежи при нарушение

Чл. 76е. (Нов - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) (1) Съдът може по искане на ищеца да задължи ответника или трето лице да предостави информация относно обстоятелства, които са от значение за решаване на делото.

(2) Трето лице по смисъла на ал. 1 е всяко лице, което:

1. държи стоки, предмет на нарушение, или

2. предоставя услуги, водещи до нарушение, или
3. ползва услуги, които съставляват нарушение, или
4. е посочено от лице от т. 1 - 3 като участник в изработването, производството или разпространението на тези стоки или услуги.

(3) Данните по ал. 1 могат да включват:

1. имената и адресите на производителите, разпространителите, доставчиците и други лица, които са били преди това държатели на стоките или услугите, както и на предполагаемите разпространители на едро и дребно;

2. данни за произведените, доставените, получените или поръчаните количества, както и приходите, получени от въпросните стоки или услуги.

(4) Разпоредбата на ал. 1 не се прилага, когато изпълнението ѝ може да доведе до нарушаване разпоредба на друг закон.

(5) Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат само за действия, които се извършват за пряка или непряка икономическа или търговска изгода.

Привременни мерки (Загл. изм. - ДВ, бр. 59 от 2007 г., в сила от 01.03.2008 г.)

Чл. 76ж. (Нов - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 59 от 2007 г., в сила от 01.03.2008 г.) При нарушение на правото върху марка или географско означение или когато има достатъчно данни да се смята, че такова нарушение ще се извърши или някое доказателство ще се изгуби, унищожи или укрие, съдът по искане на притежателя на правото или на лицензополучателя на изключителна лицензия може, без да уведоми ответната страна за това, да допусне и някоя от следните мерки:

1. забрана за извършване на действия, за които се твърди, че съставляват или ще съставляват неправомерно използване на марка или географско означение;

2. изземване на стоките, за които се твърди, че неправомерно носят марка или географско означение, както и на други доказателства от значение за доказване на нарушението;

3. изземване от употреба на материала или средството по чл. 73, ал. 2;

4. запечатване на помещението, в което се твърди, че се извършва или ще се извърши нарушението.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 59 от 2007 г., в сила от 01.03.2008 г.) Допускането, налагането и отменянето на привременните мерки се извършва по реда на чл. 389 - 403 от Гражданския процесуален кодекс, с изключение на чл. 398, изречение първо, и доколкото този закон не предвижда друго.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 59 от 2007 г., в сила от 01.03.2008 г.) Привременната мярка забрана за извършване на действия се налага със съобщаването ѝ от съда.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 59 от 2007 г., в сила от 01.03.2008 г.) Привременните мерки по ал. 1, т. 2, 3 и 4 се налагат от съдебния изпълнител, който извършва действието едновременно с връчването на съобщението за налагане на мярката в тридневен срок от постъпването на молбата от ищеца до съдебния изпълнител. Привременната мярка, допусната за предотвратяване на предстоящо нарушение, се налага в срок, съобразен с целта ѝ. Иззетото имущество се предава по опис за пазене на ищеца, който може да го използва единствено като доказателствено средство.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 59 от 2007 г., в сила от 01.03.2008 г.) Ищецът или негов представител има право да присъства и съдейства при налагането на привременните

мерки.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 59 от 2007 г., в сила от 01.03.2008 г.) Привременната мярка по ал. 1, т. 1 може да бъде наложена и по отношение на трети лица, за които има достатъчно данни, че способстват за извършването на дейността, за която се твърди, че съставлява или ще съставлява неправомерно използване.

(7) Притежателят на съответното право или лицензополучателят на изключителна лицензия е длъжен да не разгласява информацията, станала му известна при или по повод на мерките по ал. 1.

Подсъдност

Чл. 77. (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 01.03.2007 г., изм. - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 13.07.2006 г.) Исковете по този закон са подсъдни на Софийския градски съд.

Раздел III. Мерки за граничен контрол

Основания и приложно поле

Чл. 78. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г., изм. - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) Притежателят на право върху марка, както и лицензополучателят на изключителна лицензия, може да поиска от митническите органи да задържат стоки, пренасяни през държавната граница на Република България, за които има основание да се смята, че нарушават закриляно от този закон право.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Мерките по ал. 1 не се прилагат по отношение на стоки:

1. (отм. - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.)

2. (отм. - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.)

3. (изм. - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) с нетърговско предназначение, пренасяни като част от багажа на пътници, при условие че са в количество, определено за безмитен внос или износ;

4. подлежащи на бързо разваляне.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Митническите органи не задържат стоки, които не носят търговска марка, идентична или сходна с тази на молителя.

(4) (Отм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.)

(5) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Разпоредбите на ал. 1 и 2 се прилагат и за задържане на стоки, носещи регистрирано географско означение или негова имитация без правно основание. Молба за задържане може да подаде всеки вписан ползвател.

(6) (Нова - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) Разпоредбите на този раздел се прилагат по отношение на всички представени пред митническите органи стоки, независимо дали по отношение на тях е задействан митнически режим.

Условия за прилагане на мерките за граничен контрол (Загл. изм. - ДВ, бр. 43 от

2005 г., в сила от 21.08.2005 г.)

Чл. 79. (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) (1) Мерките за граничен контрол се прилагат въз основа на писмена молба от носителя на правото върху търговска марка или от вписания ползвател на географското означение, както и по инициатива на митническите органи. Когато притежателят на правото върху търговската марка или ползвателят на географското означение е с местожителство или седалище извън страната, той трябва да посочи съдебен адрес на територията на Република България.

(2) Молбата по ал. 1 трябва да съдържа подробно описание на стоките. Към нея се прилагат копие от свидетелството за регистрация на марката или географското означение и удостоверение, че регистрацията е действаща, издадени от Патентното ведомство.

(3) За разглеждането на молбата и за прилагането на мерките за граничен контрол митническите органи събират такси в размери, определени от Министерския съвет.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) Когато установят, че са налице обстоятелствата по чл. 78, ал. 1, митническите органи задържат стоките. Задържането се извършва със съответния митнически документ, издаден от компетентните митнически органи. Те уведомяват незабавно молителя, изпращача и получателя на стоките за задържането. Същите лица имат права да огледат задържаните стоки и да получат информация за това.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) Ако в срок от 10 работни дни, след като е бил уведомен съгласно ал. 4 за задържането, молителят не представи доказателства, че е започната процедура пред съответния съд за решаване на спора по същество или че е допуснато обезпечение, митническите органи освобождават задържаните стоки, при условие че са спазени всички изисквания за даване на митническо направление. По мотивирано искане на молителя срокът може да бъде продължен с още 10 работни дни.

(6) (Нова - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) Компетентните органи, пред които е започната процедура по ал. 5, решават по жалба на заинтересованата страна дали мерките по задържането следва да бъдат потвърдени, изменени или отменени.

(7) (Нова - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) Отказът на митническите органи да удовлетворят молбата за задържане на стоките подлежи на обжалване пред Софийския градски съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(8) (Нова - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) Митническите органи не носят отговорност, когато при упражнявания от тях контрол не са могли да идентифицират стоките, чието задържане се иска, както и за предприетите от тях добросъвестни действия по задържането на стоките.

Действия по инициатива на митническите органи

Чл. 79а. (Нов - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) (1) Митническите органи могат по своя инициатива или по искане на друг държавен орган да задържат стоки, за които имат основание да смятат, че нарушават закриляно по този закон право.

(2) В случаите по ал. 1 митническите органи уведомяват незабавно лицата по

чл. 79, ал. 1, изпращача и получателя на стоките и им дават възможност да огледат задържаните стоки. Митническите органи могат да поискат от притежателите на права всяка информация за извършване на експертиза.

(3) Решението по ал. 1 може да бъде обжалвано пред Софийския градски съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(4) Ако в срок от 10 работни дни от задържането на стоките не започне процедура пред съда за решаване на спора по същество или няма определение на съда за допускане на обезпечение, митническите органи освобождават задържаните стоки, при условие че са спазени всички изисквания за даване на митническо направление.

(5) Митническите органи не носят отговорност за предприетите от тях добросъвестни действия по задържането на стоките.

Допълнителна регламентация

Чл. 80. Редът и начинът за прилагане на този раздел се определят с наредба на Министерския съвет.

Прилагане на Регламент 1383/2003/ЕС на Съвета

Чл. 80а. (Нов - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от датата на присъединяване на Република България към Европейския съюз) Разпоредбите на този раздел се прилагат само в случай и доколкото не противоречат на разпоредбите на Регламент 1383/2003/ЕС на Съвета относно действията на митническите органи срещу стоки, за които е установено, че нарушават закриляни по този закон права.

Раздел IV.

Административнонаказателни разпоредби

Административни нарушения и наказания (Ново - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.)

Чл. 81. (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) Лице, което използва в търговската дейност по смисъла на чл. 13 стоки или услуги, означени със знак, идентичен или сходен на регистрирана марка, без съгласието на нейния притежател, се наказва с глоба от 500 до 1500 лв., а едноличните търговци и юридически лица - с имуществена санкция в размер от 1000 до 3000 лв.

(2) При повторно извършване на нарушение по ал. 1 се налага глоба от 1500 до 3000 лв., а на едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция в размер от 3000 до 5000 лв.

(3) Повторно е нарушението, което е извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което нарушителят е наказан за същото по вид нарушение.

(4) (Отм. - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.)

(5) Стоките по ал. 1, независимо чия собственост са, се отнемат в полза на държавата и се предават за унищожаване, като притежателят на марката или упълномощено от него лице може да присъства на унищожаването.

(6) (Отм. - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.)

Установяване на нарушенията

Чл. 82. (Нов - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) (1) Нарушението се установява с акт, който се съставя от длъжностно лице, определено със заповед на председателя на Патентното ведомство, след извършване на проверка със съдействието на органите на Министерството на вътрешните работи.

(2) Проверка не се извършва и административнонаказателно производство не се образува при започнало производство по чл. 25 или 26.

Правомощия на длъжностното лице

Чл. 83. (Нов - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) (1) Длъжностното лице по чл. 82, ал. 1 има право да:

1. изисква достъп до подлежащите на контрол обекти;
2. изисква необходимите документи във връзка с осъществяваните проверки и да взема образци за експертна оценка.

(2) Длъжностното лице е длъжно да:

1. отразява точно и пълно фактите при извършената проверка в акта за нарушение;
2. опазва служебната, производствената и търговската тайна, станала му известна във връзка с извършените проверки;
3. не разгласява данни от проверките;
4. използва информацията от проверките само за целите на производството по нарушението.

Задължение за съдействие

Чл. 84. (Нов - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Лицата, при които се извършва проверката по чл. 82, са длъжни да:

1. осигурят безпрепятствен достъп до проверяваните търговски обекти, складове и производствени бази и помещения;
2. предоставят исканите от длъжностното лице документи и доказателства;
3. съхраняват оставените на отговорно пазене стоки;
4. оказват съдействие на длъжностните лица по повод на извършваната проверка.

Налагане на административните наказания

Чл. 85. (Нов - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Наказателните постановления се издават от председателя на Патентното ведомство или от упълномощено от него длъжностно лице.

Изпълнение на административните наказания

Чл. 86. (Нов - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) (1) Наказанията глоба или имуществена санкция се изпълняват доброволно в 7-дневен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което са наложени, като сумата се внася в

касата или се превежда по сметка на Патентното ведомство.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2005 г., в сила от 01.01.2006 г.) След изтичането на срока по ал. 1 копие от наказателното постановление се изпраща на Агенцията за държавни вземания за принудително изпълнение на наложената глоба или имуществена санкция по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(3) След влизането в сила на наказателното постановление или решението на съда стоките, отнети в полза на държавата, се предават за унищожаване на органите на Министерството на вътрешните работи.

Административнонаказателна отговорност за нарушения на географско означение

Чл. 87. (Нов - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Разпоредбите на този раздел се прилагат и в случаите на използване на регистрирано географско означение или негова имитация без правно основание.

Прилагане на Закона за административните нарушения и наказания

Чл. 88. (Нов - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) Доколкото в този раздел не е предвидено друго, установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Лице" е физическо или юридическо лице.
2. "Местен представител по индустриална собственост" е лице, което е представител по смисъла на чл. 3 от Закона за патентите.
3. (изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г., изм. - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) "Общизвестна марка" е марка по смисъла на чл. 6 bis от Парижката конвенция.
4. "Парижка конвенция" е Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост, подписана в Париж на 20 март 1883 г., с нейните изменения и допълнения.
5. "Официална или официално призната изложба" е официална или официално призната изложба по смисъла на Конвенцията от 22 ноември 1928 г. за международните изложби, организирани в страните - членки на Парижката конвенция.
6. "Международна класификация" е Международната класификация на стоките и услугите за целите на регистрацията на марки, създадена със Спогодбата от Ница от 15 юни 1957 г., с нейните изменения и допълнения.
7. (изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) "Мадридска спогодба" е Мадридската спогодба за международна регистрация на марки, подписана в Мадрид на 14 април 1891 г., с нейните изменения и допълнения, ратифицирана с Указ № 4312 от 3 декември 1984 г.
- 7а. (нова - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) "Протокол" е Протоколът относно Мадридската спогодба за международна регистрация на марките,

подписан на 27 юни 1989 г. в Мадрид, ратифициран със закон от Тридесет и осмото Народно събрание на 28 март 2001 г.

8. "Лисабонска спогодба" е Лисабонската спогодба за закрила на наименованията за произход и тяхната международна регистрация от 31 октомври 1958 г. с нейните изменения и допълнения, ратифицирана с Указ № 523 от 11 март 1975 г.

9. "Имитация на марка" е знак, който не се различава съществено от регистрирана марка.

10. "Имитация на географско означение" е означение, което не се различава съществено от регистрираното.

11. "Неправилно използване на географско означение" е използване без правно основание.

12. (нова - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) "Внос или износ на стоки" е фактическото пренасяне през границата на Република България на стоки, носещи знак, идентичен или сходен на регистрирана марка или регистрирано географско означение, или негова имитация, независимо дали по отношение на тези стоки е задействан митнически режим.

§ 1а. (Нов - ДВ, бр. 73 от 2006 г., в сила от 06.10.2006 г.) Разпоредбите на този закон, които се прилагат за държавите - членки на Европейския съюз, се прилагат и за другите държави от Европейското икономическо пространство.

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 2. (1) Този закон се прилага и за искания за регистрация на марки и наименования за произход, по които до влизането му в сила няма решение за регистрация, отказ или заличаване.

(2) Заварените искания по чл. 17 от Закона за търговските марки и промишлените образци се разглеждат по досегашния ред.

(3) Правата по чл. 9 от Закона за търговските марки и промишлените образци могат да се предявят в едногодишен срок от влизането в сила на този закон по молба на заинтересуваните лица.

§ 3. Наименованията за произход, регистрирани по Закона за търговските марки и промишлените образци, се пререгистрират по този закон в двегодишен срок от влизането му в сила.

§ 4. Този закон отменя раздели I, III, IV и V от Закона за търговските марки и промишлените образци (обн., ДВ, бр. 95 от 1967 г.; изм. и доп., бр. 55 от 1975 г., бр. 56 от 1986 г. и бр. 27 от 1993 г.).

§ 5. В Търговския закон (обн., ДВ, бр. 48 от 1991 г.; изм. и доп., бр. 25 от 1992 г., бр. 61 и 103 от 1993 г., бр. 63 от 1994 г., бр. 63 от 1995 г., бр. 42, 59, 83, 86 и 104 от 1996 г., бр. 58, 100 и 124 от 1997 г., бр. 52 и 70 от 1998 г., бр. 33, 42 и 64 от 1999 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 587, ал. 1 думата "търговска" се заличава и след думата "марка" се добавя "топология на интегрална схема".

2. Член 588 се отменя.

3. В заглавието и в чл. 594, ал. 1 и 2 думите "търговска марка" се заменят с "марка".

§ 6. В Наказателния кодекс (обн., ДВ, бр. 26 от 1968 г.; попр., бр. 29 от 1968 г.; изм. и доп., бр. 92 от 1969 г., бр. 26 и 27 от 1973 г., бр. 89 от 1974 г., бр. 95 от 1975 г., бр. 3 от 1977 г., бр. 54 от 1978 г., бр. 89 от 1979 г., бр. 28 от 1982 г.; попр., бр. 31 от 1982 г.; изм. и доп., бр. 44 от 1984 г., бр. 41 и 79 от 1985 г.; попр., бр. 80 от 1985 г.; изм. и доп., бр. 89 от 1986 г.; попр., бр. 90 от 1986 г.; изм. и доп., бр. 37, 91 и 99 от 1989 г., бр. 10, 31 и 81 от 1990 г., бр. 1 и 86 от 1991 г.; попр., бр. 90 от 1991 г.; изм. и доп., бр. 105 от 1991 г., бр. 54 от 1992 г., бр. 10 от 1993 г., бр. 50 от 1995 г.; бр. 97 от 1995 г. - Решение № 19 на Конституционния съд от 1995 г.; изм. и доп., бр. 102 от 1995 г., бр. 107 от 1996 г., бр. 62 и 85 от 1997 г.; бр. 120 от 1997 г. - Решение № 19 на Конституционния съд от 1997 г.; изм. и доп., бр. 83, 85, 132, 133 и 153 от 1998 г., бр. 7 и 51 от 1999 г.) чл. 227 се изменя така:

"Чл. 227. Който без съгласието на притежателя използва в търговската дейност марка, промишлен дизайн или топология на интегрални схеми, се наказва с лишаване от свобода до три години или с глоба до 5 хиляди лева."

§ 7. В чл. 12, ал. 3 от Закона за закрила на новите сортове растения и породи животни (обн., ДВ, бр. 84 от 1996 г.; изм., бр. 27 от 1998 г.) думите "търговска марка, наименование за произход" се заменят с "марка, географско означение".

§ 8. В чл. 33, ал. 2 от Закона за защита на конкуренцията (обн., ДВ, бр. 52 от 1998 г.; бр. 112 от 1998 г. - Решение № 22 на Конституционния съд от 1998 г.) думите "търговска марка" се заменят с "марки".

§ 9. В § 1, т. 12, буква "а" от Закона за радиото и телевизията (обн., ДВ, бр. 138 от 1998 г.; бр. 60 от 1999 г. - Решение № 10 на Конституционния съд от 1999 г.) думите "търговската марка" се заменят с "марки".

§ 10. В чл. 19, ал. 2, т. 2 от Закона за счетоводството (обн., ДВ, бр. 4 от 1991 г.; изм. и доп., бр. 26 от 1992 г., бр. 55 от 1993 г., бр. 21, 33 и 59 от 1996 г., бр. 52 от 1997 г., бр. 21 от 1998 г., бр. 57 от 1999 г.) думите "фирмени и търговски марки" се заменят с "марки".

§ 11. В § 1, т. 18 от Закона за физическото възпитание и спорта (обн., ДВ, бр. 58 от 1996 г.; бр. 53 от 1997 г. - Решение № 8 на Конституционния съд от 1997 г.; изм., бр. 124 от 1998 г., бр. 51 от 1999 г.) думите "търговска марка" се заменят с "марка".

§ 12. В чл. 4, буква "л" от Закона за държавните такси (обн., Изв., бр. 104 от

1951 г.; изм. и доп., бр. 89 от 1959 г., бр. 21 от 1960 г.; ДВ, бр. 53 от 1973 г., бр. 87 от 1974 г., бр. 21 от 1975 г., бр. 21 от 1990 г., бр. 55 от 1991 г., бр. 100 от 1992 г., бр. 69 и 87 от 1995 г., бр. 37, 100 и 104 от 1996 г., бр. 82 и 86 от 1997 г., бр. 133 от 1998 г.) се изменя така:

"л) за издаване на патенти за изобретения и полезни модели, за издаване на сертификати за нови сортове растения и породи животни, за регистрация, подновяване, прехвърляне и други на марки и промишлен дизайн, за регистрация и други на географски означения и топологии на интегрални схеми;"

§ 13. В § 1, т. 8 от Закона за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 115 от 1997 г.; попр., бр. 19 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 21 и 153 от 1998 г., бр. 12, 50 и 51 от 1999 г.) думите "търговска марка" се заменят с "марка".

§ 14. В чл. 31, ал. 1 от Закона за кооперациите (обн., ДВ, бр. 63 от 1991 г.; изм. и доп., бр. 34 и 55 от 1992 г., бр. 63 от 1994 г., бр. 59 и 103 от 1996 г., бр. 52 от 1997 г., бр. 52 от 1998 г.) думите "търговски марки" се заменят с "марки".

§ 15. Министерският съвет приема наредби за подаване, оформяне и експертиза на заявките за регистрация на марки и географски означения и за реда и начина за прилагане на мерките за граничен контрол и тарифа за таксите по чл. 4.

§ 16. Законът влиза в сила 3 месеца след обнародването му в "Държавен вестник".

§ 17. Изпълнението на закона се възлага на председателя на Патентното ведомство.

Законът е приет от XXXVIII Народно събрание на 1 септември 1999 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА МАРКИТЕ И ГЕОГРАФСКИТЕ ОЗНАЧЕНИЯ

(ОБН. - ДВ, БР. 43 ОТ 2005 Г., В СИЛА ОТ 21.08.2005 Г., ИЗМ. - ДВ, БР. 96 ОТ 2006 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2007 Г.)

§ 43. Заявки за регистрация на марки, по които до влизането в сила на този закон не е завършила формалната експертиза, се публикуват в съответствие с чл. 36а.

§ 44. Заварените искания за отменяне на регистрация се разглеждат в съответствие с този закон.

§ 45. (Отм. - ДВ, бр. 96 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.)

§ 46. Законът влиза в сила три месеца след обнародването му в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ТУРИЗМА

(ОБН. - ДВ, БР. 94 ОТ 2005 Г., В СИЛА ОТ 25.11.2005 Г.)

§ 88. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ДАНЪЧНО-ОСИГУРИТЕЛНИЯ ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС

(ОБН. - ДВ, БР. 105 ОТ 2005 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2006 Г.)

§ 88. Кодексът влиза в сила от 1 януари 2006 г., с изключение на чл. 179, ал. 3, чл. 183, ал. 9, § 10, т. 1, буква "д" и т. 4, буква "в", § 11, т. 1, буква "б" и § 14, т. 12 от преходните и заключителните разпоредби, които влизат в сила от деня на обнародването на кодекса в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ АДМИНИСТРАТИВНОПРОЦЕСУАЛНИЯ КОДЕКС

(ОБН. - ДВ, БР. 30 ОТ 2006 Г., В СИЛА ОТ 12.07.2006 Г.)

§ 76. В Закона за марките и географските означения (обн., ДВ, бр. 81 от 1999 г.; попр., бр. 82 от 1999 г.; изм., бр. 28, 43, 94 и 105 от 2005 г.) се правят следните изменения:

.....

4. Навсякъде думите "Закона за административното производство" се заменят с "Административнопроцесуалния кодекс".

.....

§ 142. Кодексът влиза в сила три месеца след обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на:

1. дял трети, § 2, т. 1 и § 2, т. 2 - относно отмяната на глава трета, раздел II "Обжалване по съдебен ред", § 9, т. 1 и 2, § 11, т. 1 и 2, § 15, § 44, т. 1 и 2, § 51, т. 1, § 53,

т. 1, § 61, т. 1, § 66, т. 3, § 76, т. 1 - 3, § 78, § 79, § 83, т. 1, § 84, т. 1 и 2, § 89, т. 1 - 4, § 101, т. 1, § 102, т. 1, § 107, § 117, т. 1 и 2, § 125, § 128, т. 1 и 2, § 132, т. 2 и § 136, т. 1, както и § 34, § 35, т. 2, § 43, т. 2, § 62, т. 1, § 66, т. 2 и 4, § 97, т. 2 и § 125, т. 1 - относно замяната на думата "окръжния" с "административния" и замяната на думите "Софийския градски съд" с "Административния съд - град София", които влизат в сила от 1 март 2007 г.;

2. параграф 120, който влиза в сила от 1 януари 2007 г.;

3. параграф 3, който влиза в сила от деня на обнародването на кодекса в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА МАРКИТЕ И ГЕОГРАФСКИТЕ ОЗНАЧЕНИЯ

(ОБН. - ДВ, БР. 73 ОТ 2006 Г., В СИЛА ОТ 06.10.2006 Г.)

§ 26. (В сила от датата на присъединяване на Република България към Европейския съюз) (1) Марки на Общността, които са действащи към датата на присъединяване на Република България към Европейския съюз, както и заявките за марки на Общността, подадени към тази дата, ще имат действие на територията на Република България от тази дата.

(2) Регистрацията на марка на Общността, която е била заявена преди датата на присъединяване, не може да бъде отказана въз основа на което и да е абсолютно основание за отказ по смисъла на чл. 7, ал. 1 от Регламента, при условие че прилагането на това основание се дължи единствено на факта на присъединяването.

(3) Срещу заявка за регистрация на марка на Общността, подадена в период от 6 месеца преди датата на присъединяване, може да се подаде опозиция по чл. 42 от Регламента, в случай че по-ранната марка или по-ранното право по смисъла на чл. 8 от Регламента са съществували в Република България преди датата на присъединяване и при условие, че са били придобити добросъвестно.

(4) Марка на Общността не може да бъде заличена, ако:

1. основанията за това по смисъла на чл. 51 от Регламента се дължат единствено на факта на присъединяването на Република България, или

2. по-ранното национално право по смисъла на чл. 52, ал. 1 и 2 от Регламента е било регистрирано, заявено или придобито в Република България преди датата на присъединяването ѝ.

(5) Използването на марка на Общността при условията на чл. 106 и 107 от Регламента може да бъде забранено чрез иск, подаден пред съда по чл. 72г, ал. 3, ако по-ранната марка е била регистрирана или заявена преди датата на присъединяване или по-ранното право е било придобито в нея преди тази дата.

.....

§ 28. Законът влиза в сила един месец след обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на § 7, § 12, § 21 и § 26, които влизат в сила от датата на присъединяване на Република България към Европейския съюз, и § 17, който влиза в

сила от 13 юли 2006 г.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ПРИЛАГАНЕ НА ОБЩИТЕ
ОРГАНИЗАЦИИ НА ПАЗАРИТЕ НА ЗЕМЕДЕЛСКИ ПРОДУКТИ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ**

(ОБН. - ДВ, БР. 96 ОТ 2006 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2007 Г.)

§ 12. Законът влиза в сила от 1 януари 2007 г., с изключение на § 7, който влиза в сила от датата на обнародването му в "Държавен вестник".

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ГРАЖДАНСКИЯ ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС**

(ОБН. - ДВ, БР. 59 ОТ 2007 Г., В СИЛА ОТ 01.03.2008 Г.)

§ 61. Кодексът влиза в сила от 1 март 2008 г., с изключение на:

1. част седма "Особени правила относно производството по граждански дела при действие на правото на Европейския съюз";

2. параграф 2, ал. 4;

3. параграф 3 относно отмяната на глава тридесет и втора "а" "Особени правила за признаване и допускане изпълнение на решения на чуждестранни съдилища и на други чуждестранни органи" с чл. 307а - 307д и част седма "Производство за връщане на дете или за упражняване на правото на лични отношения" с чл. 502 - 507;

4. параграф 4, ал. 2;

5. параграф 24;

6. параграф 60,

които влизат в сила три дни след обнародването на кодекса в "Държавен вестник".

Релевантни актове от Европейското законодателство

ДИРЕКТИВА 2004/48/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост

ПЪРВА ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките

РЕГЛАМЕНТ НА СЪВЕТА (ЕС) № 3295/94 от 22 декември 1994 година регламентиращ забранителни мерки за внасянето, износа, ре-експорта или прием за отложен митнически режим на фалшифицирани и пиратски стоки

РЕГЛАМЕНТ (ЕИО) № 2380/74 НА СЪВЕТА от 17 септември 1974 година относно приемане на разпоредби за разпространяване на информация, свързана с научно-изследователски програми за Европейската икономическа общност

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 40/94 НА СЪВЕТА от 20 декември 1993 година относно търговската марка на Общността

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1383/2003 НА СЪВЕТА от 22 юли 2003 година относно намесата на митническите органи по отношение на стоки, за които се подозира, че нарушават някои права върху интелектуалната собственост, както и относно мерките, които следва да се вземат по отношение на стоки, нарушаващи някои права върху интелектуалната собственост